

poniedziałek, 20.02.2023

Poświęcenie pól

Poświęcenie pól

Powszechnym zwyczajem, praktykowanym od wieków w naszych parafiach, jest obrzęd błogosławieństwa pól. Zwykle sprawuje się go w okresie najbujniejszego wzrostu roślin, zbóż. Tradycyjnie są to miesiące przedwakacyjne - maj lub czerwiec. Dawniej łączono go ze wspomnieniem św. Marka Ewangelisty (25 kwietnia), św. Izydora, patrona rolników (10 maja), ewentualnie sprawowano w dni modlitw o urodzaje (poniedziałek, wtorek i środę przed uroczystością Wniebowstąpienia Pańskiego).

Dziś z powodów praktycznych najczęściej jest to niedzielne popołudnie. Zmienił się także sposób sprawowania obrzędu. Przed laty kapłan w asyście mieszkańców całej wioski szedł na pola, pomiędzy łany zbóż. Obecnie owa klasyczna forma poświęcenia pól pozostała już tylko w nielicznych miejscowościach. Procesja zwykle ma wymiar bardziej symboliczny: choć pozostały umajone, przystrojone kwiatami cztery stacje, zwane ołtarzami, procesja jest dużo krótsza niż kiedyś, wierni wędrują wygodnie po asfalcie. Uczestniczy ich też w uroczystości coraz mniej. Dlaczego?

Przyczyn jest kilka: niewiele osób mieszkających na wsi zajmuje się uprawą roli, wielu nie znajduje w sobie motywacji, by uczestniczyć w czymś, czego do końca nie rozumie i co bardziej kojarzy się im z piknikiem niż wydarzeniem religijnym. Zatarła się prawda, że Bóg jest dawcą i źródłem wszelkiego życia. Bardziej skłonni jesteśmy wierzyć, że na obfitość plonów ma wpływ odpowiednie nawożenie, uprawa, opryski, pogoda, wyposażenie techniczne gospodarstwa. I wreszcie, co najistotniejsze: zagubiło się właściwe rozumienie błogosławieństwa. Często ma ono w powszechnym rozumieniu wymiar komercyjny, zabobonny, daleki od istoty. Jest nim wpisana starotestamentalna relacja: coś za coś. W ten sposób zamiast prowadzić do Boga, staje się murem, który skutecznie od Niego oddziela.

Boży prymat w świecie

Obrzęd błogosławieństwa pól jest wyrazem wiary w Bożą Opatrzność, w szczególne partnerstwo, jakie istnieje pomiędzy Dawcą życia a człowiekiem. Przypomina o Bożym prymacie w świecie, pierwszeństwie wartości ducha wobec materii, o zależności od Stwórcy. Ważny jest też inny aspekt, zwykle pomijany (a często też pogardzany): według myśli chrześcijańskiej praca na roli to zaszczyt, służba, znak podjęcia ścisłej współpracy z Bogiem.

Sposób rozumienia, czym w swojej istocie jest błogosławieństwo, przez wieki podlegał znaczącej ewolucji. Od średniowiecza daje się zauważyć proces urzeczowienia i nadania mu znamion działania ceremonialno-magicznego. Ks. prof. Jerzy Kopeć przyczynę takiego stanu rzeczy widzi w jego odpersonifikowaniu, zagubieniu sposobu postrzegania dzieła stworzenia jako przejawu dobroci i miłości Boga, a przede wszystkim w oddzieleniu błogosławieństwa od Eucharystii. Sobór Watykański II powrócił do jego pierwotnego sensu. Przypomniał,

PARAFIA PWŁÓW MIKOŁAJA
ze Swoją PwłóW MiKOŁAJA w Jezusie Chrystusie i wydarzeniu zbawczym. LIPÓWIEC KOŚCIELNY 78, 04-545 LIPÓWIEC KOŚCIELNY
człowiekowi utracone życie, w Nim też zostaliśmy usynowieni, obdarzeni mocą Ducha Świętego. Ponieważ zbawienie otrzymaliśmy za darmo, rację bytu straciło postrzeganie błogosławieństwa jako wymiany, nierzadko podlegającej zasadom komercji. Bóg daje wzrost roślinom, pozwala wzrastać plonom nie dlatego, że nam się to należy, ale dlatego, że nas kocha, wydał się za nas na krzyżu, troszczy się o zwyczajną ludzką codzienność.

Wszystko jest łaską

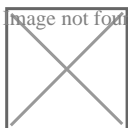
Ks. prof. Stanisław Czerwik zwrócił uwagę na dialogowy charakter błogosławieństwa. Cała liturgia widziana w perspektywie błogosławieństwa jest działaniem Boga, do którego należy też inicjatywa. Przypomniał, iż „czynności liturgiczne nie są czynnościami prywatnymi, lecz celebracjami Kościoła”. Konieczne jest słowo Boże - nigdy nie wolno go pomijać. Wzywa ono człowieka do poddania się oczyszczeniu i odnowieniu, prowadzi do nawrócenia, staje się źródłem umocnienia, chroni przed zabobonnym traktowaniem modlitwy.

W odnowionych obrzędach błogosławieństw często zwraca się uwagę na ich jednoczący charakter. Wiara nie jest prywatną sprawą człowieka, staje się owocna wtedy, gdy znajduje swoje przełożenie na wymiar wspólnotowy. Bóg obdarza życiem, błogosławi nie po to, byśmy mieli efekt Bożej przychylności wykorzystywać dla swoich prywatnych celów, dominacji, piętrzenia zależności, lecz abyśmy nawzajem sobie służyli. By dokonywało się wzrastanie w wierze i świętości.

Dobrze przygotowany i przeżyty obrzęd poświęcenia pól prawdę tę wydobywa. Bogactwo i biedę, tak jak wszędzie w naszej polskiej rzeczywistości, widać również na wsi. Przed Bogiem wszyscy są równi, wszyscy też są zobowiązani do tego, by przemieniać wzajemne relacje, uczyć się otwartości na siebie, wyzbywać się tak mocno stygmatyzującej naszą codzienność zawziętości, zawiści, zazdrości, które skutecznie niszczą wzajemne relacje i stają się antyświadcstwem. Dopiero wtedy, gdy to zrozumiemy, Boże błogosławieństwo wyda owoce.

Źródło: Ks. Paweł Siedlanowski. [Serwis Opoka](#)

image not found or type unknown

OBRZĘD BŁOGOSŁAWIEŃSTWA PÓL, ZASIEWÓW I PASTWISK

W tym obrzędzie wierni wyrażają wdzięczną pamięć o dobrodziejstwach otrzymanych od Boga, który w swojej niewypowiedzianej miłości stworzył cały świat oraz powierzył go ludziom, aby przez wytrwałą pracę zdobywali dla siebie i braci środki konieczne do życia.

OBRZĘDY WSTĘPNE

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

K: Bóg, który jest godny podziwu we wszystkich swoich dziełach, niech będzie z wami wszystkimi. W: I z duchem twoim.

Bóg stworzył świat, a swoją opatrznością prowadzi go do celu. Nie ma niczego koniecznego do podtrzymania życia.

Składając Bogu dzięki za Jego hojność, uczmy się także, zgodnie ze słowami Ewangelii, szukać najpierw królestwa Boga i Jego sprawiedliwości. Wtedy bowiem wszystko, czego potrzebujemy do życia, będzie nam dodane.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO (Rdz 1,1.11-12.29-31)

Bracia i siostry, posłuchajcie stów Księgi Rodzaju.

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. I rzekł Bóg: "Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona". I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre.

I rzekł Bóg: "Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona". I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Albo (Pwt 32,10c-14):

Bracia i siostry, posłuchajcie stów Księgi Powtórzonego Prawa.

Bóg opiekował się swoim ludem i pouczał go, strzegł jak żrenicy oka. Jak orzeł, co gniazdo swoje ożywia, nad pisklętami swoimi krąży, rozwija swe skrzydła i bierze je, na sobie samym je nosi - tak Pan sam go prowadził, nie było z nim boga obcego. Na wyżyny świata go wyprowadził i żywił bogactwami pola. Pozwolił mu miód wysysać ze skały i oliwę z najtwardszej opoki. Śmietanę od krów, a mleko od owiec jeść wraz z łożem baranków, baranów, synów Baszanu, i kozłów razem z najczystszą pszenicą. Krew piłeś winogron - mocne wino.

PSALM RESPONORYJNY (Ps 65[64],10.11-12.13-14 (R.: por, 6)

Refren: Ty nas wysłuchasz, Boże nasz i Zbawco.

Nawiedziłeś i nawodniłeś ziemię, * wzbogaciłeś ją obficie.

Strumień Boży wezbrał wodami, przygotowałeś im zboże * i tak uprawiłeś ziemię.

Nawodniłeś jej bruzdy, wyrównałeś jej skiby, * spulchniłeś ją deszczami i pobłogosławiłeś plonom.

Rok uwieńczyłeś swoimi dobrami, * tam, gdzie przejdiesz, wzbudzasz urodzaje.

Stepowe pastwiska są pełne rosy, * a wzgórza przepasane weselem.

Łąki się stroją trzodami, doliny okrywają się zbożem, * razem śpiewają i wznoszą okrzyki radości.

EWANGELIA (Mt 6,25-34)

Słowa Ewangelii według św. Mateusza.

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i

PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA / **LIPOWIEC KOŚCIELNY** / **LIPOWIEC KOŚCIELNY**
Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście Ojciec wasz przydać wasz przydać wasz przydać
choćby jedną chwilę dołożyć do wieku swego życia? A o odzienie czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną:
nie pracują ani przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na
polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małej wiary? Nie troszczcie się
więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo o to wszystko poganie zabiegają.
Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się napróżd o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to
wszystko będzie wam dodane. Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dostyc ma dzień
swojej biedy.

PROŚBY

Bóg, troskliwy Ojciec, łaskawie spogląda na wszystkie swoje dzieci. Karmi je i otacza opieką, błogosławi ziemię, aby przynosiła owoce konieczne do podtrzymania ludzkiego życia. Z dziecięcą pokorą wołajmy do Niego: Wysłuchaj nas, Panie.

- Ty przez usta świętego Pawła Apostoła nazwałś nas swoją uprawną rolę * spraw, abyśmy we wszystkich sprawach wypełniali Twoją wolę i zawsze byli z Tobą zjednoczeni.
- Ty nas pouczyłeś, że Chrystus jest winnym krzewem, a my Jego latoroślami * spraw, abyśmy trwając w Twoim Synu, przynosili owoc obfity.
- Ty błogosławisz ziemię i napełniasz ją obfitością plonów * swoim błogosławieństwem spraw, aby nasze pola wydały pożywienie, którego potrzebujemy.
- Ty rozmnażasz pszenicę i dajesz nam ją na chleb codzienny i jako dar do sprawowania Eucharystii * daj nam rosę z nieba i użyźnij ziemię, aby wydała obfite plony.
- Ty żywisz ptaki powietrzne i odziewasz lilie polne * naucz nas nie troszczyć się zbytnio o pożywienie i ubranie, ale szukać najpierw Twojego królestwa i jego sprawiedliwości.

POCHWAŁA STWORZENIA ŚW. FRANCISZKA

Najwyższy, wszechmogący, dobry Panie, Twoja jest sława, chwała i cześć, i wszelkie błogosławieństwo.

Tobie jednemu, Najwyższy, one przystoją, i żaden człowiek nie jest godny wymówić Twego Imienia.

Pochwalony bądź, Panie mój, ze wszystkimi Twoimi stworzeniami,

szczególnie ze szlachetnym bratem naszym słońcem, przez które staje się dzień i nas przez nie oświecasz.

I ono jest piękne i świecące wielkim blaskiem: Twoim, Najwyższy, jest wyobrażeniem.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez brata naszego, księżyc i nasze siostry gwiazdy;

uksztaltowałeś je na niebie jasne, i cenne, i piękne.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez brata naszego, wiatr i przez powietrze, i chmury, i pogodę, i każdy czas,

przez które Twoim stworzeniom dajesz utrzymanie.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę naszą, wodę, która jest bardzo pożyteczna i pokorna, i cenna, i czysta.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez brata naszego, ogień, którym rozświetlasz nas,
a jest on piękny, i radosny, i krzepki, i mocny.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę naszą matkę ziemię, która nas żywi i chowa,
i rodzi różne owoce z barwnymi kwiatami i ziołami.

Pochwalony bądź, Panie mój, przez tych, co przebaczą dla miłości Twojej i znoszą słabość i utrapienie.
Błogosławieni, którzy wytrwają w pokoju, gdyż przez Ciebie, Najwyższy będą uwieńczeni.

.....

Chwalcie i błogosławcie mojego Pana, i dziękujcie Mu, i służcie z wielką pokorą.

MODLITWA BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

Boże, Ty na początku świata w swojej opatrności nakazałeś, aby ziemia wydała rośliny zielone, rodzące wszelkie owoce. Ty dajesz nasienie siewcy i chleba dostarczasz na pożywienie. Spraw, prosimy, niech ta ziemia, wielorako ubogacona Twoją hojnością i uprawiana pracą rąk ludzkich; rodzi obfite owoce. Niech Twój lud obdarzony dobrami, które od Ciebie pochodzą, chwali Ciebie teraz i na wieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ZAKOŃCZENIE OBRZĘDU

K: Bóg, który jest źródłem wszelkiego dobra, niech was błogosławi i zapewni obfite owoce waszej pracy, abyście się radowali z Jego darów i zawsze Go chwalili. Amen.

Źródło: [Serwis Święto Stworzenia](#)